ROČNÍK V. 15. febr. 1948.

TRNAVSKÁ RODINA

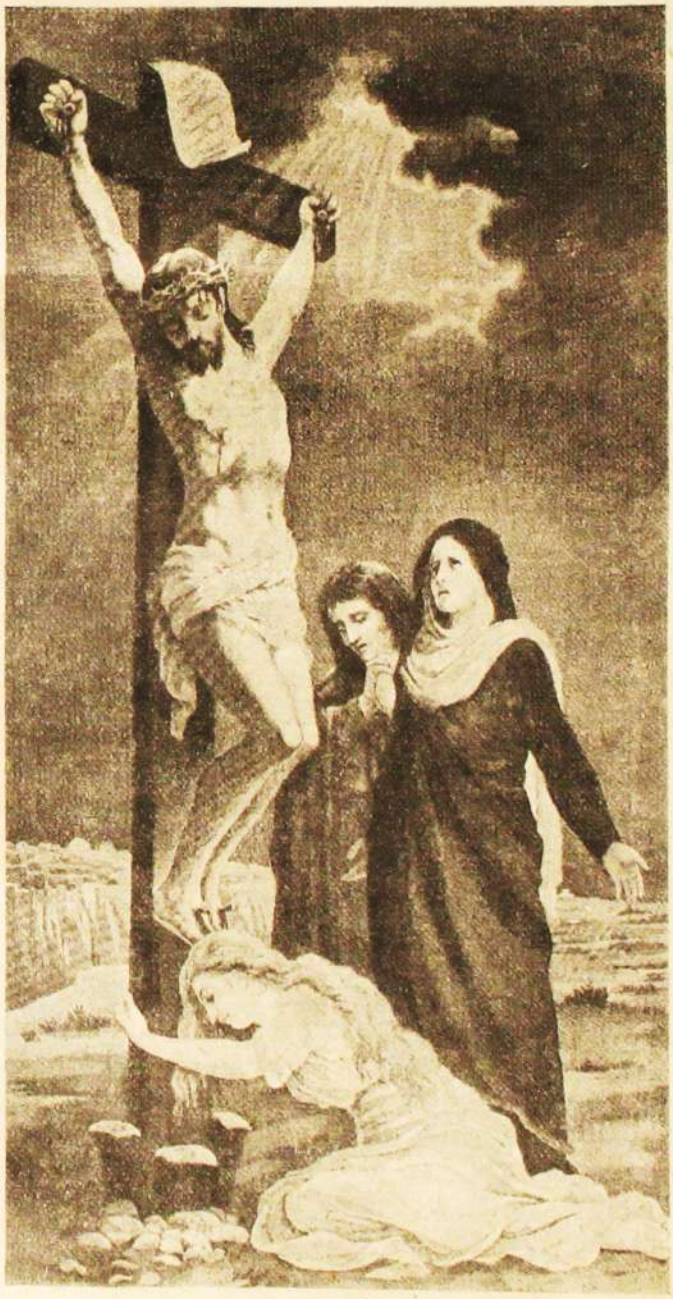
ZVESTI TRNAVSKÝCH KATOLÍKOV ▾ Č. 4.

„Ó velebný krížu ty,
na ňom visí napnutý
žalostný môj Spasiteľ.
V skrúšenosti k Tebe kráčam,
v slzách bôľu oči máčam,
súžnych lekár, tešiteľ...“ (JKS č. 157)

Kríž, či kladivo? Viera, či práca?

„V skrúšenosti k Tebe kráčam...“ sa uskutoční toľko ráz, koľko verných kresťanov je na svete. Všetci pôjdu v tejto pôstnej dobe, v ktorej prežívame pre svoje duševné spasenie pamiatku umučenia nášho P. Ježiša Krista, pred svätostánok, nad ktorým na fialovej plachte sa skveje biely znak svätého kríža. Pod ním kresťan pokľakne, lebo vie, že s kríža volá naňho Láska a on tiež chce dávať čistú lásku Láske. A bude ich veľa!

Ako vzrástol počet milujúcich pod krížom! Z XX. storočia pozeráme na prvé osoby pod krížom, ktoré boly oddané, verné Spasiteľovi. Bolo ich málo. Svätý Ján, apoštol lásky, ochotný Jozef Arimatejský. Pridružil sa kajúci lotor, pohanský stotník. Zo žien Matička Božia, kajúca Mária Magdaléna... Málo... Od kríža ďalej v meste a mimo mesta ešte niekoľko tichých, bojazlivých učeníkov a priateľov. Skupina však vzrástla v mohutné šíky, zástupy. Veď len v samej Trnave niekoľko tisíc milujúcich a kajúcich padne na kolená pod svätým krížom. A to je iba kvapka v mori Kristu oddaných kresťanov na zemeguli. Kríž je im svätý, lebo je im obsahom viery. Obsahom, veď Trpiteľ

na kríži je Jednorodený Syn Boha Otca, pôsobením Ducha Svätého počatý v lone Matky — Panny. Kríž i utrpenie na ňom poučuje nás o hriechu prvých ľudí, o veľkom milosrdenstve Otca Nebeského, o láske Božského Vykupiteľa, o veľkej cene našej nesmrteľnej duše, o dôležitosti večného života. Na kríži skutkom utrpenia vyhlasuje Kristus hlavné príkazy lásky k Bohu a bližnému. Dáva príklad poslušnosti, pokory, lásky k nepriateľom, trpezlivosti, kajúcnosti. Dáva svetu svoju obetu Veľkej omše a naplňuje pokladnicu Cirkvi milosťami. Svätý kríž je nám božskou krvou napísaným katechizmom. Priťahuje zástupy, naplňuje šťastím, ktoré svet padlého človeka a peklo padlého anjela Lucifera nepozná.

Priťahuje množstvá po celom svete...

Ľudské omyly a odboje.

Jednako však nespojujú sa s krížom všetci ľudia. Nie je samá láska okolo Krista. Ako na Golgote precítil Kristus aj nenávisť, a to vo veľkej miere, prežil rúhanie pekelného razenia, veru aj v XX. storočí mohol napísať Giovanni Papini, bývalý ateista, ale po augustínovskom obrátení

veľký svetový vyznavač Kristov: „Už päťsto rokov sa namáhajú tí, čo sa menujú »voľnomyšlienkármi«, aby po druhý raz zabili Ježiša. Usilujú sa ho zabiť v srdciach ľudí... Prišla skupina svetlonosov a maliarov vnútra nášho ducha a začala skladať náboženstvo pre potrebu neznámych bohov... Za celé posledné storočia ich nastvárali strašne veľa. Hneď po dve, ba aj po poltucte naraz. Stvorili vraj náboženstvo pravdy, ducha, proletariátu, hrdinov, humanity, vlasti, impéria, rozumu, krásy, prírody, solidarity, moci, činu, mieru, bolesti, súcitu, náboženstvo »ja«, budúcnosti..."

Áno, nové modly novým pohanom. Pravda, modla z kameňa, z dreva už nevyhovovala, spravili „súcejšie modly", a tak povstali proti I., teda základnému, príkazu Desatora: „Ja som Pán, Boh tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal."

Aj pri veľkom počte vyznavačov Ukrižovaného je veľa odbojníkov kríža, — viery.

Z tých bludov a odbojníkov jedného spomeniem. Môže sa vradiť do soznamu, sostaveného Papinim. Odbojníkov kladiva, čo znamená prácu. Človek všetky dary bytia a života vie zneužiť. Odbojníkom je človek nielen pre žiadosť očí, pre žiadosť tela a pýchu tohto sveta, pohnútkou, príčinou odboja, povstania proti Bohu, proti krížu je aj veľké božie ustanovenie pre povznesenie a povýšenie človeka, je to: práca. Oddeľujú ju, izolujú ju od Boha, od kríža, ba stavajú ju proti Stvoriteľovi, Vykupiteľovi, Posvätiteľovi. Osve chcú zaškatuľkovať prácu, a potom pre uspokojenie v spoločnosti nábožným ľuďom dovoliť, aby sa skryto niekde pomodlili. Ba tak ďaleko to zašlo kde-tu, že prácou mienia nahradiť obsah duše, poslanie človeka, slovom celé náboženstvo a postavia pracujúceho proti Bohu.

Vzniklo to hriechami krajností ľudí, a) jedni znehodnotili prácu, b) druhí prehodnotili prácu. A tak došlo k veľkému chaosu. Jedni opovrhovali prácou a koristili z práce iných. Iní preceňovaním práce odmietali alebo odmietajú všetky iné hodnoty. Len práca je hodnota. Posledným cieľom človeka je práca a práca. Tak sa vskutku odmieta aj hodnota samého človeka. Osoba neznamená nič, len jeho „konská sila" má cenu. Prirodzene odmietajú hodnotu duše, a tým viac hodnoty nadprirodzené a večného života. Účelom výroby je rozmnoženie národného bohatstva. Teda materiálne hodnoty nie sú na to, aby umožňovaly ľuďom slušný život, ale ľudia sú na to, aby rozmnožovali národné bohatstvo. Hľadí sa na „korunu stvorenia" ako na „hospodárske mašiny, stroje". Niet duše, niet Boha, niet večného života, je len práca, modla novopohanstva.

Sám pracujúci ľud pocítil túto degradáciu s jednej strany vykorisťovania a znehodnocovania a s druhej strany prehodnocovania, neskutočnej fantázie a upadol do nespokojnosti, ktorá vie byť mohutná. V nespokojnosti ho využili na nové bludy, miesto toho, aby ho povzniesli na stupeň hodnoty kresťanského človeka podľa plánov božích. Hriechy ľudí, spáchané prácou a pri práci, hriechy vykorisťovateľov, hriechy tyranov sa prešmykajú diabolsky na Boha. Je to bohorúhanie. Pre hriechy ľudí ženú masy, aby si nesprávne volili medzi krížom a kladivom, medzi vierou a robotou. Vrhajú človeka do chaotického rozhodovania. Vypadá to, ako by mu povedali: Človeče, vyvoľ si, či chceš hlavu, alebo brucho, srdce alebo pľúca, ruky alebo nohy, oči alebo uši. Nesmysel je, prácu, ktorá je od Boha, postaviť proti Bohu, kladivo proti krížu, stvorenú ruku proti Stvoriteľovi, dar života proti Darcovi.

Viera a práca patria spolu.

Práca má pôvod v Bohu. 1. Zákon práce je medzi prvými zákonmi Božími. Odznel pri stvorení človeka. Boh postavil človeka do raja, aby ho obrábal. Je to zákon, ktorý viaže každého človeka. 2. Aj príroda, v ktorej, na ktorej a pomocou ktorej človek pracuje, je od Boha. Preto hovorí Pius XI. v sociálnej encyklike Quadragesimo anno: „Márne a bezúspešné by boly najusilovnejšie námahy, ba sám začiatok námah by bol nemožný, keby Boh, Stvoriteľ všetkého vo svojej dobrote nebol najprv daroval všetko bohatstvo prirodzených prostriedkov, statkov, a prírodných síl. A tak pracovať znamená na nich alebo pomocou ich vykonávať činnosť." 3. Aj človek sám, ktorý pracuje, je od Boha, aj všetky jeho schopnosti, druhy práce podľa síl ducha a tela, sú v prirodzenosti človeka. „Človek prichádza na svet, prinášajúc si ako veno od Boha rad schopností. To sú zárodky síl, či už telesných, či duševných. Práca je veľkou vybavovateľkou týchto schopností, vyvíjajú sa sily tieto zo svojich zárodkov v radostný kvet a v bohaté ovocie tým, že človek sa cvičí, že pracuje telesne alebo duševne, že stálou a premyslenou prácou stupňuje energie už prebudené a prebúdza ďalšie energie... Práca činí človeka podobným Bohu. Boh je nepretržitá, večná, najintenzívnejšia činnosť. Boh je Pánom celého sveta ako Stvoriteľ, Vykupiteľ, Posvätiteľ. Človek činnosťou svojou pripodobňuje sa Bohu a prácou sa stáva viac a viac pánom nad zovňajším svetom, núti prírodu, aby sa postavila do služieb jeho plánov"... (Vašek: Křesťanská sociologie II.) 4. Práca, konaná s dobrým úmyslom na slávu Boha, je bohoslužbou, je radostnejšia, má nekonečnú hodnotu, lebo taká práca je prameňom nielen časného, ale večného zisku. 5. Práca nie je cieľom, je iba prostriedkom, a to nielen pre život zemský, ale pre život nadprirodzený, večný.

Sám Ukrižovaný je pôvodcom, zákonodarcom, plánovateľom, usmerňovateľom práce. Od kríža, Boha, viery oddeľovať prácu je zúfalý, nesmyselný pokus. Ruka človeka, Bohom stvorená, sa nesmie povzniesť proti Stvoriteľovi, Darcovi života, a tak ani robota, ani jej nástroj kladivo sa nesmie pozdvihnúť proti krížu. A keď sú sociálne nesrovnalosti na svete, tie pochádzajú od ľudí samých. Preto hľadať nápravu má hriešny človek v poučení s kríža a tam nabrať sily a múdrosti na spravodlivé riešenie.

Máme teda dosť veľký program v pôstnej dobe. Porozumieť učeniam Ukrižovaného, prosiť, odprosovať Ukrižovaného, spojovať sa s Ukrižovaným. Štyridsať dní chceme počúvať pravdy Ukrižovaného, štyridsať dní chceme kajúcne odprosovať Boha milosrdenstva, štyridsať dní chceme sa spojovať s Bohom lásky, aby sme učinili dobro sebe i ľudstvu k ďalšiemu životu.

Šťastný človek teda, ktorý sa rozhodne: „Ó velebný krížu ty, v skrúšenosti k Tebe kráčam, v slzách bôľu oči máčam..."!

Aug. Raška.

Dve kapitoly kardinála Bonu o svätej omši.

Kardinál Giovanni Bona (* 12. X. 1609 — † 28. X. 1674) bol slávnym liturgickým a asketickým spisovateľom. Medzi jeho dielami, ktoré sa ešte i dnes čítajú, je spisok *De sacrificio missae — O obete svätej omše.* Preložili ho už do viac rečí. Žiaľ, nemôžeme úfať, že by sme sa aj my dočkali nášho prekladu. Sprístupnime si teda z neho aspoň dve state, ktoré poslúžia našim úvahám o svätej omši. V prvej je reč o tom, prečo je obeta svätej omše zo všetkých najvýbornejšia; v druhej, ktorú prinesieme v budúcom čísle, bude reč zas o tom, prečo potrebujeme obetu omše sv.

Najvýbornejšia obeta.

Prinášať Pánu Bohu obetu, vraví kardinál Bona, je prvá a najhlavnejšia povinnosť náboženstva. Kresťanské náboženstvo je zo všetkých najdokonalejšie, preto sa svedčí, aby ono malo najvýbornejšiu a najvznešenejšiu obetu. A skutočne, aj ju má. Obeta svätej omše je zo všetkých najvýbornejšia, najmä pre päť nasledujúcich príčin:

1. *Pre vec, ktorú v nej obetujeme.* To je Kristus Pán, pravý Boh a pravý človek. Keďže jeho osoba je zo všetkých najdokonalejšia, preto čin, v ktorom on je obetou, prevyšuje všetky ľudské činy. „Teda dajme si pozor, aby svojou neúctivosťou a malou nábožnosťou neznesvätili sme obetovanie tejto svrchovanej veci. Keď Pán Boh už kňazom Starého zákona prikazoval: *Očisťte sa, ktorí prinášate Pánovi obetné nádoby,* o čo väčšia musí byť naša čistota, keď my obetujeme Bohu najčistejšie Telo Kristovo a jeho najdrahšiu Krv?!

2. *Pre osobu, ktorej ju obetujeme.* Tou osobou je sám a jedine Boh. Obetu neprinášame svätým, ani len Matke Božej nie, lebo obeta prislúcha iba Bohu. Veď ňou vyznávame, že Boh je naša prvá prvoť a posledný cieľ, svrchovaný pán všetkých vecí, ktorému na znak svojej podriadenosti prinášame svoje veci. Zriekame sa ich, aby sme ukázali, že i sami chceme patriť len jemu, svojmu stvoriteľovi a oblažiteľovi.

3. *Pre konzekrovanie čiže premenenie,* ktorým sa chlieb a víno stávajú Telom a Krvou Kristovou. Veď po premenení ostávajú z chleba a vína len vonkajšie javy; vnútorná podstata je nová: podstata Tela a Krvi Pánovej. Tento zázrak môže urobiť len božská moc.

4. *Pre cenu tejto obety.* Je nekonečná ako zásluhy Kristove a jeho umučenie. Preto sa páči Otcovi Nebeskému ako krvavá obeta na kríži.

5. *Pre cieľ,* pre ktorý ju Spasiteľ ustanovil po zrušení všetkých iných obiet. Ten cieľ je: a) vzdávať Bohu úctu klaňania; b) ďakovať Mu za všetky dobrodenia; c) prosiť Ho o pomoc; d) dosiahnuť odpustenie a milosrdenstvo Božie; e) pomôcť všetkým živým a mŕtvym.

Pre tieto príčiny je jasné, že ani nemôže byť výbornejšia, Bohu vzácnejšia a nám potrebnejšia obeta, než je obeta svätej omše.

P. Ján Popluhár, S. J.

Prvá pôstna nedeľa (15. februára).

VSTUP. — Pán hovorí: Môj služobník ma bude vzývať a ja ho vyslyšim. Vyslobodím ho a oslávim. Dám mu plné dni. — Kto sa dáva pod ochranu Najvyššieho, môže žiť spokojne.

MODLITBA. — Bože, Ty každý rok očisťuješ svoju Cirkev štyridsaťdenným pôstom. Daj, aby Tvoji veriaci aj dobrými skutkami uskutočňovali, čo chcú dosiahnuť zdržanlivosťou. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (prispôsobené z listu svätého Pavla Korinťanom). — Milí Bratia! Veľmi Vám kladiem na srdce, aby ste dobre využili Božiu milosť. Veď Boh bol povedal: „Príde deň, že vás vyslyšim; príde deň, že vám pomôžem.“ Ten čas už je tu. Teda využime každú chvíľu. Usilujme sa vyhýbať všetkému, čo by mohlo zle pôsobiť na bližných, aby sme ich mohli získať pre Boha. Ukážme každému, ako vyzerá priekopník Katolíckej akcie. Preto trpezlivo znášajme protivenstvá a súženia, nedostatok a nezamestnanosť, útoky a prenasledovania, ťažkosť práce, nešťastia, údery, väzenia... Ukážme to aj svojou bezúhonnosťou, dôkladnou znalosťou náboženstva, dobrotou, pritomnosťou Boha v našom srdci, pravou láskou. Potom aj rečami o Bohu, zvestovaním toho, čo pre nás urobil. Či nás oslavujú, či potupujú, vždy rovnako buďme spravodliví. Svet sa bude na nás dívať ako na falošných podvodníkov, no my bránime pravdu. Bude vyhlasovať, že je po nás, no my sme ešte nikdy neboli takí živí ako teraz. Vravieť bude, že nás zlikviduje, ale sa mu to nepodarí. Osočovať nás bude, že sme smutní, no pravú blaženosť poznáme len my. Zachádzať bude s nami ako s chudobnou rodinou, a zatiaľ my máme poklady, ktorými môžme obohatiť každého.

STUPŇOVÝ SPEV. — Otec rozkázal anjelom bedliť nad Kristom. Keď bude treba, na rukách Ho ponesú, aby si neporanil nohu o kameň.

TRAKTUS. — Kto sa dáva pod ochranu Najvyššieho, môže žiť spokojne. Otec Nebeský ho neopustí. Len nech mu vraví: „Bože môj, Ty si môj ochranca, v Tebe dôverujem!“ Veď len Pán Boh nás skutočne oslobodzuje od pokušení a od diabla. Pán nás vezme pod svoju ochranu. Poďme k Nemu s dôverou. Mať Boha a pravdu za sebou je veľká sila. Nech nás nepriatelia napádajú, ako len chcú, nič sa ich nebojme. Nakoniec my zvíťazíme. Lebo Pán Boh aj nám dal Anjelov strážcov. Tí nás ochraňujú ako Krista. Keď bude treba, ponesú nás na rukách, aby sme si neporanili nohu o kameň. Hej, skúšky na nás prídu. Ale Pán Boh sľúbil, že nás vyslyší, keď Ho budeme prosiť. Dá nám slobodu, povedomie, radosť zo života a konečné víťazstvo.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Matúša. O TOM, AKO DIABOL POKÚŠAL KRISTA PÁNA.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Pán Boh ťa bude ochraňovať. Len Ho dôverne vzývaj. Mať Boha za sebou je veľká sila.

TICHÁ MODLITBA. — Pane, na začiatku pôstu Ti prinášame túto obetu svätej omše a prosíme Ťa, aby sme vedeli odporovať nielen baživosti po telesných pokrmoch, ale aj všetkým zlým žiadostiam.

NA PRIJÍMANIE. — Pán Boh ťa bude ochraňovať. Len Ho dôverne vzývaj. Mať Boha za sebou je veľká sila.

PO PRIJÍMANÍ. — Nech sväté prijímanie živí našu dušu, nech nás oslobodzuje od starých hriešnych zvykov a nech nás vždy väčšmi spája s Kristom. Amen.

Druhá pôstna nedeľa (22. februára).

VSTUP. — Pane Bože, rozpamätaj sa, že si vždy bol milosrdný voči nám. Nedovoľ, aby naši nepriatelia mali posledné slovo. Pomáhaj nám premôcť všetky ťažkosti. — Bože môj, k Tebe sa utiekam. V Tebe dôverujem, a viem, že nie nadarmo.

MODLITBA. — Otče nebeský, Ty vidíš, že sami nič nezvládzeme. Chráň náš vnútorný i vonkajší život. Naše telo vysloboď zo všetkých protivenstiev a našu dušu posilni proti hriešnym myšlienkam. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

ČÍTANIE (z listu svätého Pavla Solúnčanom). — Milí Bratia! Prosím a napomínam vás v mene Pána Ježiša, aby ste vždy dokonalejšie a dokonalejšie kráčali v smere, ktorý som vám ukázal, aby ste sa páčili Bohu. Iste sa pamätáte, aké prikázania som vám dal v mene Kristovom. Boh si ničoho tak nežiada, ako to, aby ste sa stali svätí. Preto vyhýbajte sa každej nečistote. Nech si každý chráni svoje telo od hriešnej poškvrny a nech sa nepoddáva zlým žiadostiam ako pohania, ktorí nepoznajú Pána Boha. Ba viac sa od vás požaduje! Nepodvádzajte a neklamte svojich bližných, lebo Pán Boh za tie hriechy bude ľudí prísne trestať, ako som vám to už viac ráz povedal. Veď Boh nás nepovolal do nečistoty, ale aby sme sa stali svätí v Kristu, našom Pánovi.

STUPŇOVÝ SPEV. — Bojím sa, že prídu na mňa veľké skúšky. O Pane, pomôž mi, aby som v nich dobre obstál. Viď, aký som biedny a koľké sú moje úzkosti. Odpusť mi všetky hriechy.

TRAKTUS. — Dôveruj v Boha, lebo je dobrý. Jeho dobrota je neúnavná. Ktože vyrozpráva veľké veci, ktoré pre nás urobil a ktože vypovie, aký je veľký a krásny! Blažení sú, ktorí Ho poslúchajú

a robia, čo si žiada. — Pane, pamätaj na nás pre svoju veľkú dobrotu a poď nám na pomoc.

EVANJELIUM — DOBRÁ NOVINA, podľa svätého Matúša. O PREMENENÍ PÁNA.

CREDO. — Verím.

OBETOVANIE. — Pane, sľubujem, že budem rozmýšľať o príkazoch, ktoré si mi dal. Milujem Tvoje slovo a pousilujem sa žiť podľa neho.

TICHÁ MODLITBA. — Otče Nebeský, prosíme Ťa, pozri láskavo na túto svätú omšu, aby rozmnožila našu nábožnosť a pomohla nám k spáse. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána.

NA PRIJÍMANIE. — Otče môj a Bože môj, vyslyš moju modlitbu. Vyslyš ju, lebo Teba samého prosím.

PO PRIJÍMANÍ. — Všemohúci Bože, zo všetkých síl Ťa prosíme, daj, aby tí, čo teraz prijímali, slúžili Ti vždy tak, aby sa Ti vždy väčšmi páčili. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Ľudská spoločnosť.

Rodina a sociálna dôležitosť rodiny.

Rodina vôbec.

Základnou bunkou ľudskej spoločnosti a zároveň najmenšou a najstaršou spoločnosťou je r o d i n a.

„Rodina je prameň, z ktorého dostávame život. Je prvou školou, v ktorej sa učíme myslieť. Je prvým chrámom, v ktorom sa učíme modliť. Preto treba bojovať proti všetkému, čo rúca alebo otriasa rodinu. Naopak, zas všetko, čo prispieva k jej jednote, pevnosti a úrodnosti, zasluhuje pochvaly a podpory". (Sociálny zákonník I. 10).

Len dobré rodiny zabezpečujú budúcnosť národov a celého ľudstva!

S l o ž e n i e r o d i n y.

Rodina sa skladá: a) zo spoločnosti manželskej, ktorá spája manželov, b) rodičovskej, ktorá sjednocuje, ak manželstvo bolo plodné, rodičov a z manželstva pochádzajúce deti. Pravda, kresťanstvo pokladá v širšom smysle slova ako do rodiny patriace aj deti za vlastné prijaté a služobníctvo ako bratov a sestry v Kristu.

a) S p o l o č n o s ť m a n ž e l s k á je priamo prirodzená ustanovizeň. Na nej je vidieť RUKU BOŽIU. Ako človek je dielom božím, tak aj muž osve, aj žena osve je dielom božím. Je to božie určenie do manželskej spoločnosti s manželským cieľom. Na tejto prirodzenej zákonitosti manželstva človek a ľudský zákon nemôže meniť. Kristus povýšil prirodzenú spoločnosť manželstva na hodnosť sviatosti a Cirkev, ktorá dostala od Krista zákonodarnú moc, je jedine povolaná Pôvodcom života a manželstva určovať, akým spôsobom sa majú manželské spoločnosti uzavierať. Manželská spoločnosť nie je umelým vynálezom človeka, nie je strojeným spolkom, ktorý sa môže založiť a zas rozísť.

b) Rodina je aj r o d i č o v s k o u s p o l o č n o s ť o u, ktorej Bohom určeným cieľom je život dávať deťom a starať sa o ich výchovu.

Určenie rodinnej spoločnosti je tak prirodzené a všeobecné, že vykonávateľmi Bohom určenej manželskej a rodičovskej spoločnosti sú aj ateisti, či už praktickí, či teoretickí, ďalej hriešnici iní, materialisti, atď. Iba svojimi bludmi a nemravnosťami spotvorujú, kazia plány Boha na svete, čím sa strašne prehrešujú proti Vôli Božej.

Keď uznávame, že v každej spoločnosti má byť poriadok, tým viac musíme prijať Bohom určený poriadok pre manželstvo a nesmieme ho kaziť.

Ten poriadok určuje: a) Rodina ako Bohom ustanovená prirodzená ustanovizeň má za prameň a základ slobodne uzavreté, nerozlučiteľné a Ježišom Kristom na hodnosť sviatosti povýšené manželstvo. b) Prirodzenou hlavou rodiny je otec. Matka je jeho d r u ž k o u (nie otrokyňou) vo vykonávaní rodičovskej moci a povinnosti. Kde chýba alebo nedostačuje otec, plná moc a právo prechádza na matku. c) Aj umele vytvorená ľudská spoločnosť má svoje p r á v a a s v o j u m o c, teda je samozrejmé, že tá najprirodzenejšia a najzákladnejšia bunka ľudskej spoločnosti — r o d i n a — má také práva, ktoré predchádzajú každé ľudské zákonodarstvo a sú mu n a d r i a d e n é. Tieto práva povinnosti vyplývajú z cieľa rodiny, určeného samou prírodou: totižto spájať manželov, a tak prenášať a chrániť život a rozvinúť ho až po mravnú dokonalosť a konečne zaistiť trvanie ľudského pokolenia.

Podľa tohto poriadku r o z s o b á š sa výslovne protiví složeniu rodiny. Svetská moc má tiež c h r á n i ť nerozlučiteľné manželstvo. Má potlačovať všetko, čo by mohlo byť na ujmu poriadneho rodinného života, napr. verejné rozširovanie nemravnosti, rozbíjanie pracovného poriadku, zlé rozdelenie hospodárskych úžitkov alebo verejných bremien. Rodina má právo, aby bola chránená proti rozličným škodcom, čo jej rozvratom hrozia, ako sú: bezuzdná necudnosť na ulici, v divadle, v tlači, alkoholizmus, tuberkulóza, bytová núdza, protirodinné zákony.

A. R.

R.-k. dekanský úrad v Trnave-mesto dňom 11. febr. 1948 začal

kultúrno-náboženský prednáškový kurz,

ktorý je **každú stredu** v aule Saleziánskeho ústavu v Trnave, ul. J. Hollého 1., *vždy večer o 1/2 20. hod.*

Prednášať budú odborníci. Aspoň niektoré mená prednášateľov: *Dr. Jurovský*, univerzitný profesor, *Dr. Búda*, dekan teologickej fakulty; *S. Ghelfand*, redaktor, *Dr. L. Hanus*, profesor teologie; *MUDr. Hynek*, lekár a spisovateľ; *Dominik Pecka*, *Dr. Chudoba*, *Dr. Pavelka*, *MUDr. V. Stercula* a iní.

Všetkých katolíkov z celého mesta pozývame na tento veľavýznamný prednáškový kurz, ktorý má slúžiť k prehĺbeniu a k objasneniu mnohých náboženských ako aj kultúrnych otázok, keďže budú prednášať odborníci a na slovo vzatí rečníci.

R.-k. dekanský úrad pre Trnavu-mesto.

Pôsty mládeže — záchranou mládeže!

Množia sa žaloby na úpadok mravnosti. Vo všetkých vrstvách, ale najmä u mládeže.

Žalujú sa mnohí: od hlavy štátu až po rodičov... Vraj mládež hýri, pije, brodí sa v nečistote, kradne, leňoší, ne poslúcha...

Je to pravda? — Je, i nie! O každom mladom človekovi to nemožno paušálne hovoriť. Zväčša však áno. Smutné dedičstvo vojny!

Zaráža však ine...!

Pri tých žalobách to poväčšine vyzerá tak, ako keby sme sedeli na brehu rieky a videli, ako prúd unáša pred nami topiaceho sa. Kričíme... lamentujeme... bedákame, ale — sediačky, z miesta sa nehneme, ba aj lano máme pri sebe, no hodiť mu ho nehodíme... ono, veď by sme ho nim aj poškriabať mohli. Preto len — lamentujeme...

Lamentujeme i nad skazenosťou mládeže.

Máme v rukách i záchranné lano, ale... no, nechceme nim ublížiť tonúcim. Mohlo by sa dakoho tvrdšie dotknúť — nuž nech sa radšej utopí. Však sme ho chceli zachrániť... kričali sme!

Opíšem nakrátko to záchranné lano.

„Pôstom telesným neresti potláčaš, myseľ povznášaš, čnosti udeľuješ i odmeny."

Vieš, odkiaľ je to? Sú to slová z pôstnej prefácie omšovej. Cirkev nám ich podáva. A to neprestajne, už bezmála dva tisíce rokov. A jednako nestaly sa ani nudnými, ani — nečasovými. Ba práve!

Teda tu je záchrana pre našu mládež! Tu je tá výborná medicína, opravdivý penicilín na choroby duší v modernej dobe!

Pôst? Postiť sa?

Áno, pôst! Mládež sa musí naučiť postiť sa. Len to pomôže, aby mravne neklesala.

Ale veď akože? Však ani Cirkev nežiada, aby sa nedospelý človek postil! Až keď má 21 rokov!

No, veď sú aj pôsty pre deti, pôsty pre nedospelých! A na tieto tu myslím. Tie musia aj mladí vykonávať. A navykať ich na ne musia predovšetkým rodičia.

Aké sú tie detské pôsty?

Napríklad toto:

Keď sa chce dieťa v neprimeranom čase hrať, nedovoliť mu... Keď sa nevie odlepiť od dajakej knihy, vziať mu ju na čas... Keď je pri obede neukáznené, odložiť mu obľúbené jedlo na nešpor... Keď je hubaté, zakázať mu ísť medzi priateľov... Keď ráno vylihuje, donútiť ho vstať... Keď si preberá v šatách, dať mu práve neobľúbené... Keď sa nenaučí úlohu, nepustiť ho do kina a divadla... Keď ukazuje tvrdohlavosť, odoprieť mu desiatu alebo nešpor... Atď., atď.!

Ale veď toto je tvrdosť! Takto deti trápiť. Veď sú to ešte len deti!

Aha! Bojíme sa hodiť lano, aby sme dieťa nepoškriabali. Radšej nech sa utopí — v kaluži neukrotených chúťok a náruživostí! Pekná kalkulácia!

Žiačka sa mi v škole ospravedlňovala, že nebola na sv. omši, lebo vraj mamičke bolo ľúto ju zobudiť.

Mamičke bolo ľúto! Čoho? Že sa dcérka nevyspí? Ó nie, spánku už bolo dosť, ale mamička sa neodhodlala donútiť dcérku, aby sa ovládala, aby sa zriekala, aby si krotila svoje chúťky. Teraz azda ešte nehriešne. Ale príde 16. rok a ozvú sa aj hriešne, dravé, búrlivé! Ako sa potom dcérka ovládne, keď tomu neprivykla v detstve?

Pôsty pre deti! Pôsty pre mládež! Nimi „neresti potláčaš, myseľ povznášaš, čnosti udeľuješ i odmeny".

Stojím pred triedou, v ktorej je 40—50 mladých duší. Vidím jasne, kde rodičia ukladajú svojim deťom pôst, vidím, kde už neresti potlačil alebo potláča, kde myseľ povznáša, vidím, kde mladá duša kvitne čnosťou a kde rodiča čaká odmena... No, vidím aj opak! A to sviera srdce!

Nelamentujme nad skazenosťou mládeže! V prevažnej väčšine je celkom taká, akú ju chceli rodičia mať! Skrotená alebo divá, čnostná alebo nerestná, poslušná alebo svojhlavá, oddaná Bohu alebo satanovi...

Podľa toho, či ju rodičia navykli postiť sa!

M. Jurišič

FARA SV. MIKULÁŠA (TRNAVA-MESTO)

Pokrstení boli: Milan Dušan Riško, syn Ľudovíta a Anny Flochovej; Gabriela Daniela Kezmanová, dcéra Františka a Eleny Gottwaldovej; Jozef Habán, syn Jana a Agnesy Benkovskej; Jozef Celestín Hečko, syn Jozefa a Gizely Benčúrikovej; Viera Júlia Lanáková, dcéra Júliusa a Štefánie Hlavnovej; Viera Katarína Winterová, dcéra Otu a Eleny Friedovej; Božena Ondrejkovičová, dcéra Jozefa a Márie Vosátkovej; Richard Andrej Cako, syn Františka a Margity Žabkovej.

Sobášení boli: Karol Horváth, stolár a Martina Venturová, predavačka; Ján Mikuš, robotník a Albína Jašková, robotníčka; Augustín Kadlec, úradník ČSD a Jolana Miklášová, domáca; Vladislav František Vávra, úradník a Jarmila Krchňáková, úradníčka; Eduard Alexander Grieger, úradník ČSD a Vlasta Peterková, nakľadačka; Zdenko Binovec, knihár a Marta Antónia Hajašová, nakladačka; Jaroslav Kratochvíl, úradník a Anna Ťažká, robotníčka; Eugen Krieger, sústružník a Bernardína Lapinová, domáca; Emil Gažo, stroj. zámočník a Božena Valentová, pomoc. v domácnosti; Michal Rašla, automechanik a Mária Maronová, robotníčka; Jozef Jablonický, roľník a Magdaléna Mária Jozefa Ondrisová, domáca; MUDr. Štefan Šimko, lekár a Hermína Pekarovičová, profesorka; František Ušák, úradník a Antónia Hudeková, úradníčka; Jozef Šuga, robotník a Jozefa Senciová, robotníčka; Jozef Pecúš, revizor HKS a Elena Horniková, vedúca predajne; Dr. Jozef Turay, lekár a Nadežda Adriena Mária Palkovičová, poslucháčka filozófie; Štefan Krištofík, robotník a Mária Žolnayová, krajčírka; Ján Gašparík, mäsiar a Mária Gažovičová, robotníčka; Hadrián Radványi, úradník a Oľga Mária Lojkovičová, domáca; František Jozef Viliam Schmidt, úradník a Mária Julianna Anna Machová, domáca; Rudolf Ábel, obchodník a Dagmar Gabriela Krásna, úradníčka.

Pochovaní boli: Stanislav Schneider, dieťa, 1947; Július Jurtinus, účtovný riaditeľ, 61-ročný; Miloš Pacek, dieťa, 1947; Martin Kalinec, penzista ČSD, 1888; Valéria Klaučeková, poštová úradníčka v. v., 1877; vd. Terézia Srnčíková rod. Kühnelová, 1858.

Odbočka Katolíckej Jednoty v Trnave týmto povoláva všetky svoje členky na riadnu mesačnú schôdzku, ktorá bude dňa 15. februára 1948 o 15. hodine v Ústrednom dome Katolíckej Jednoty (Novosadská ul. č. 1.).

Príďte v hojnom počte!

Predsedníctvo.

Nedeľa katolíckej mládeže v Trnave.

Katolícka mládež v meste dôstojne oslávila svoj deň. Veľké zástupy mládeže zúčastnily sa už v sobotu v hrubom kostole na poklone Najsv. Sviatosti Oltárnej, a tak dokázaly vernosť a oddanaosť Kristu-Kráľovi Adoračnú meditáciu povedal vdp. *Dr. Alojz Martinec*, profesor.

25. januára, v nedeľu o pol 9. hod. mládež naplnila hrubý kostol. Vypočula hlbokú povzbudzujúcu kázeň, ktorú povedal vysoko-dp. *Msgr. Augustín Raška*, dekan a kanonik a zúčastnila sa na pontifikálnej sv. omši. ktorú mal najdôst. a osv. pán *Msgr. Ambróz Lazík*, apoštol admin., pod ktorou mnohí pristúpili k sv. prijímaniu

Popoludní i večer bol v aule salez, ústavu kabaret. Účinkovali sal. oratóriani z Bratislavy. Naša mládež sa na dobrých výstupoch pobavila a takto veselosťou bol ukončený deň kat. mládeže.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Kčs *2320.—:* Tulipán-R. k. farský úrad; Kčs *500.—:* Jozef Miko, veľkoobchod s vínom; Kčs *300.—:* Vladimír Kubala; Kčs *200.—:* Alžbeta Franková; Peter Horváth; Rozália Hargašová, Bratislava; Dr. Jozef Bunta, Bratislava; Imrich a Mária Reichmann; Jozef Kubala; Kčs *150.—:* N. N. z Trnavy; Kveta Rozkydalová; Kčs *128.—:* Jozef Raschka; Kčs *100.—:* Anton Mach; Mária Omachelová; Ján Rampák; Štefan Belica; Vilma Lukničová; Jozefa Krajčirová; Rudolf Stacho; Jozef Magula; Mária Ruprechtová; Jozef Svätý; Jozef Hanus; Michal Rauš; Július Strečko; Kčs *90.—:* Kamil Gábor; Kčs *70.—:* Ján Kollár; Paula Kopálová; Štefan Kimlík; Meravá; Kčs *60.—:* Watzková; František Štegman; Mária Mokrá; Ferdinand Herbst; Alexander Vrábel; Štefan Velič; Kčs *50.—:* Alžbeta Dömöterová; Saleziánsky ústav v Topoľčanoch; Margita Marková; Agnesa Chynoranská; Ján Marec; Valéria Kučiková; Ján Kessler; Vojtech Vadovič; Emília Diehlová; Vincent Fingerhut; Karol Rumpel, dekan; Školudová; vd. Štefanková; J. Černuška; Františka Jašková; Mária Nováková; Klára Kesslerová; František Huer; Jozef Paršo; Augustín Vlček; Kčs *40.—:* Mikuláš Kovačič; Cecília Pavlík; Kčs *30.—:* Terézia Táborová; Cyril Vendlek; Kčs *25.—:* Paula Hrozanová; Kčs *20.—:* Vojtech Milata.

Na kaplnku Trnavskej P. Márie a na opravu kostola sv. Mikuláša obetovali:

2000.—: Rod. Strečková; *1000.—:* Rudolf Stacho; *350.—:* p. Pekarovič z koledy vo Vančurovej ulici; *200.—:* Rod. Gálová; *100.—:* Kubicová; Mária Karasová; snúbenci Ondriš—Šulková; Dr. Anton Palkovič: 2000.—; Dr. Jozef Turay: 650.—: Eva Muroňová, Malý Fajkurt: 1000.—.

Na sviečky: Eugen Krieger a Bernardína Lapinová *100.—*; vd. Lokotková *50.—*.

Pobožnosti u františkánov cez Pôst.

Štvrtok večer o 6. hodine — pôstna kázeň — Mizerere — litánie s požehnaním.

Piatok večer o 6. hodine — krížová cesta.

Sobota večer o 6. hodine — litánie s požehnaním.

Nedeľa o 2. hodine — popoludní krížová cesta (prvá a posledná s krátkou kázňou).

Večer o 6. hodine kázeň, litánie s požehnaním.

Vo veľkom pôste v hrubom kostole sú každý piatok večer o 6. h. PÔSTNE KÁZNE.

Predstavenstvo chlapč. sirotínca v Trnave ďakuje.

Úctivá vďaka všetkým tým našim dobrodincom, ktorí nám pomáhajú pri oprave sirotínca, ako aj tým, ktorí umožnili urobiť radosť našim sirotám pri vianočnej nadielke. Predovšetkým srdečná vďaka za pomoc patrí najdôstp. a osv. p. Dr. Ambrózovi Lazíkovi a vysokodp. kanonikom. Pani Šidlíková a pán Stanek svojou obetavosťou sa pričinili sosbierať milodary. Pán Boh zaplať!

Darovali: Tibenský 50 kg mydla, P. Palkovič, obchod s hračkami, daroval hračky pre dietky, L. Kučera 200.— Kčs, Jozef Gogola 200.—, riaditeľ Vaňo 200.—, R. Vydra 1000.—, Jakubčik 80.—, Hajach 200.—, Kuril Frant. 50.—, V. Hauko 100.—, M. Staneková 500.—, Kuril Jozef 200.—, Mária Planková 200.—, Silberhorn 500.—, Maár 200.— Michal Kramár 300.—, Štefan Kollár 500.—, Rudolf Gál 500.—, Imrich Fandl 300.—, Rudolf Stacho 400.—, Štefan Baxa 500.—, „Norma" 300.—, Alojz Brestovanský 200.—, Voj. Lanák 200.—, Jozef Ryšavý 50.—, František Hričovský 200.—, Šidlík 200.—, vd. Anna Valentová 300.—, Mária Fandlová 2 páry kapcov, Jozef Kumičík 100.—, Martin Hrbek 500.—, Konečný 300.—, Ján Svatý 100.—, Paulovič 100.—, Ján Hrbek 300.—, vd. Hrbeková 100.—, Jozef Kubala 500.—, Jozef Bohunický 50.—, Blažeková 100.—, vd. Chynoranská 100.—, Mihalkovič 100.—, Gustáv Mahr 200.—, Imrich Parák 200.—, Grossman, lekárnik 1000.—, Viliam Lanák 200.—, Jozef Hečko 1000.—, Rakús 500.—, Hudeček rôzne hračky, hrebene na radosť deťom. Odbor žien Demokratickej strany Kčs 2000.—; Ľ. Kukura Kčs 1000.— Úprimná vďaka aj ostatným dobrodincom, ktorí poslali svoje milodary bez udania svojho mena. Nasledujú tak horlivo radu Krista Pána, ktorý hovorí: „Nech nevie ľavica, čo činí pravica".

Nech je im odmenou Ten, ktorý nenechá bez odmeny ani pohár vody podaný v jeho mene a ktorý hovorí: „Čo ste učinili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste učinili." *S. E. L. predstavená sirotínca.*

Na maľovanie františkánskeho kostola obetovali:

Zamestnanci expozitúry Nupodu 3025.— Kčs; vd. Paráková El. 5000.—; Péchy Gizela 100.—; Bohuznámy 1000.—; Magula Emília 500.—; Hetešová C. 100.—; Gabalec Helena 100.—; Kloknerová M., Biely Kostol 50.—; Mokošáková Kat. 50.—; B. N. 1000.—; Heribanová Zuz. 50.—; Sapáková Kat. 500.—; Mericová Kata Šúrovce 150.—; Holčekova Kata 100.—; Sládkovič Ján 100.—; Kosnáčová Hel., Rožindol 40.—; Krajčovičová Cec. 240.—; Radványi Erna 1000.—; Nádašská Mária 100.—; Rod. Krištofík N. 70.—; Valentínová Mária, Voderady 100.—; Medovič Michal a Karol 500.—; Uhrovičová Mária, Farkašín 1000.—; N. N. 1000.—; Na svadbe Zdenka Bínovca a Marty Hajašovej nasbierala malá družička 1000.—; Meravá Anna 500.—; N. N. 20.—; Rod. Gálova 1000.—; Flóriš Mária 500.—; Vyskočil Jozef ml. s manželkou 500.—; Kyselicová Magd., Nové Mesto nad Váhom 100.—; Zahradník Štefan, Modranka 200.—; Rod. Vesperova 50.—; N. N. 20.—; Černá Alžb. 100.—; Závodná Mária 100.—; Medovičová Ludmila 200.—; Trokan Ambróz 100.—; Šikula Jozef 50.—; Moravčíková Angela, Špačince 100.—; Holeček Ján 100.—; Valentín Ferd. 1000.—; vd. Martinkovičová Etela, Farkašín 5000.—; N. N. 4000.—; Mišovičová Ter. 70.—; Kopálová Paulína 100.—; N. N. 100.—; N. N. 1000.—. — Všetkým milým dobrodincom vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať! *P. Dionýz Tomašovič, gvardián.*

Na svadbe **Zdenka Bínovca a Marty Hajašovej** na opravu kaplnky Trnavskej P. Márie vybrala malá družička Kčs 1000.—. Srdečné Pán Boh zaplať.

Pokrstení boli: od 14. jan. do 8. febr. 1948. František Rehák, syn Jozefa a Agnesy Chupaňovej; Jozef Greguš, syn Jozefa a Barbory Duriač; Jozefína Zlata Petrášek, dcéra Jozefa a Anny Selnekovičovej; Dominik Ďuriš, syn Jána a Heleny Vrbovej; Peter Michal Štefík, syn Pavla a Františky Sokolovskej; Stanislav Hanák, syn Jozefa a Anny Fančovičovej; Silvia Fiala, dcéra Michala a Jozefíny Tomečkovej; Gabriela Juráčková, dcéra Rudolfa Jána a Márie Koštialovej; Helena Mária Pikulík, dcéra Jána a Anny Školárovej; Ján Martinkovič, syn Jozefa a Heleny Dianovej; Eliška Mančuška, dcéra Františka a Anny Vítekovej; Ján Madaras, syn Jozefa a Ireny Holovičovej; Helena Novotná, dcéra Vojtecha a Františky Kovalčíkovej; Mária Jozefína Kníž, dcéra Jozefa a Anny Machalovej (1. VI. 47.) dodatočne uverejnená.

Sobášení boli: Gronský František, betonár a Sučanová Františka, ošetrovateľka; Srdoš Anton, robotník a Noruláková Irena, robotníčka; Hudák Jozef, rotný a Jolana Lisziová-Stojhová.

Ohlášky majú: Novák Rudolf a Ušáková Anna; Monček Ján a Bohunická Mária; Kadák Štefan a Klosková Mária; Krištofík Štefan a Žolnay Mária.

Pochovaní boli: Kráľ Jozef, 60-ročný; Kozár Ľudovít, dieťa; Remenár Blažej, dieťa; Detony Ján, 47-ročný; Rehák František, dieťa; Podmaka Ján, 35-ročný.

Sv. Don Bosco o oratóriu.

„Dobré oratórium je pre mnohých archou spásy."

Sviatočné oratórium, ktoré zodpovedá moderným potrebám doby, je oratórium Don Boscovo. Don Boscovi už ako 9-ročnému chlapcovi sveril vo videní Božský Vykupiteľ a jeho svätá Matka, poslanie premieňať rozpustilých a hriechom znečistených mladíkov na pokojných a nevinných baránkov. Don Bosco začal inštinktívne, bez programu, oratórium, ktoré má tieto charakteristické znaky:

1. Mladíkov treba urobiť predovšetkým dobrými a potom ich takými aj zachovať. Don Boscovo oratórium nie je uzavretá ustanovizeň, kde sa možno dostať iba po prosbách a predstavení sa rodičov, a to len po patričnej záruke. Nie. Oratórium je prístupné každému. Jediná podmienka, ktorá sa požaduje, aby bol voľakto prijatý, je táto: prísť. A jediná podmienka, aby mohol v ňom dakto ostať, je: troška dobrej vôle.

2. Vábiť a zaujať chlapcov všetkými možnými šľachetnými prostriedkami. Teda podnikať stále voľačo nového,

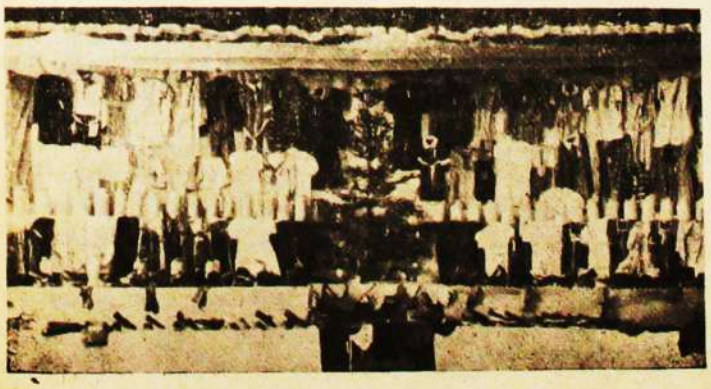
Obrázok zo stravovacej akcie na Kopánke.

použiť všetky zaujímavosti a sväté novoty, lebo oratórium musí byť každú nedeľu sviatočne oblečené, totiž vždy musí vedieť poskytnúť nové prekvapenia.

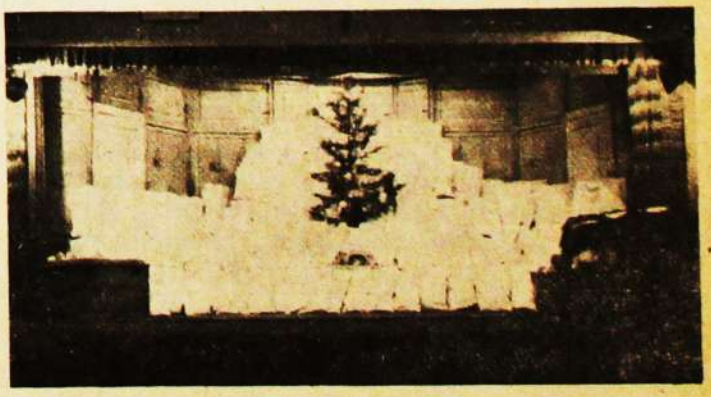
3. Získavať a pripútavať srdcia mladíkov láskou, rozumnou trpezlivosťou. Úplne sa rozdať medzi všetkých a nežiadať si za to nič, iba to, aby boli všetci nábožní a žili ozaj kresťansky.

Otvorené dvere, vždy nové sviatočné rúcho a láska, ktorá všetko pretrpí a nikdy nezúfa, to sú tri hlavné body, ktorými sa riadi Don Boscovo oratórium.

Či je oratórium také, ako sme ho opísali, to závisí najmä od osobnej práce direktora a katechétov. Miestnosti, dvory, hry, jedlo, prechádzky, divadlá atď., to by znamenalo veľmi málo a často prakticky nič, keby nad všetkým tým nepanoval duch ustavičnej obetavosti vedúcich, keby im chýbala nezištnosť a čistý úmysel v práci. „Miluj a potom rob, čo chceš", hovorieval sv. Augustín. Chcel tým povedať: Miluj duše svojich bratov, ich opravdivé časné i večné dobro, a ľahko ti bude nájsť nový spôsob, ako pracovať na ich spáse. Neboj sa, že odbočíš od správnej cesty. Láska nahradí mnoho prirodzených darov a schopností, o ktorých si svet myslí, že sú nenahraditeľné. Láska ti vnuk-

Z vianočnej nádielky dievčenského oratória na Kopánke.

Balíčky pre skupinu chlapcov na vianočnú nádielku.

ne ono neomylné, hlboké ako by prorocké tušenie, čo mladík potrebuje, naučí ťa rýchlo a správne riešiť tisíce duševných problémov, ktoré sa môžu medzi stovkami mladíkov vyskytnúť každú chvíľu.

Don Bosco hovorieval takto:

„Kto chce obrodiť mesto alebo kraj, nenájde účinnejšieho prostriedku ako otvorenie sviatočného oratória."

Nedeľa katolíckej mládeže v Trnave na Kopánke.

V našej farnosti na Kopánke odbavovať sme nedeľu katolíckej mládeže o týždeň neskoršie ako inde a to 1. februára. Chceli sme totiž naraz osláviť dva veľké dni mládeže: nedeľu katolíckej mládeže a sviatok ako i 60. výročie smrti veľkého vodcu a apoštola mládeže *sv. Jána Bosca*, ktorý je zároveň aj nebeským ochrancom našej farnosti.

S hrdosťou môžme povedať, že to bol ozaj pekný a veľký deň kopánskej katolíckej mládeže. Vlani bol pekný, ale toho roku ešte krajší. Ako vidieť, s roka na rok sa to stupňuje. Nedeľa katolíckej mládeže sa stretá u nás vždy s väčším a väčším porozumením. V znamení prípravy na tento deň prežili sme celý január. Mládež, združená v Saleziánskom oratóriu, venovala všetky svoje januárové schôdzky príprave na túto nedeľu. Tu si chystala programy a debatovala o tom, ako získať a zachytiť čím viac mladých. Mladíci a devy pracovali a získavali potom podľa dohodnutého programu svojich priateľov a známych. Obetovali sa. A námahy neboly daromné. *Nedeľa katolíckej mládeže* sa vydarila nad očakávanie. Stovky školskej i odrastlej mládeže pristúpilo k sv. sviatostiam tak ako na Veľkú noc alebo na misie. Toto bol najkrajší moment z celého dňa. Božský Spasiteľ vstúpil do niekoľko sto mladých sŕdc, aby v nich zapálil oheň svojej lásky, upevnil ich vo viere a utvrdil v čnosti.

Sv. omšu celebroval a príležitostnú kázeň povedal vdp. *P. Quido Zámečník, OFM*, ktorý sa prihovoril k mládeži na tému: Sviatostný Spasiteľ stredobodom nášho života. Žiť čisto, krásne a sväte: toto má byť ideálom mladých. Tento ideál možno dosiahnuť len s Ježišom: s Ním a v Ňom. On je Cesta, Pravda a Život.

Srdečnými slovami oduševnená a sv. prijímaním posilnená mládež rozchádzala sa po rodinách, úradoch, továrňach, dielňach a pracovištiach, aby všade roznášala Ježiša Krista a s Ním radosť, pokoj a lásku.

Popoludní pokračovalo sa v programe v divadelnej miestnosti. Oratórium usporiadalo príležitostnú akadémiu s divadelnými výstupmi. Slávnostnú reč o osobnosti Don Bosca a význame nedele katolíckej mládeže povedal p. *Augustín Hacaj*.

Katolícka mládež na Kopánke, vedená Saleziánmi, pochopila význam nedele katolíckej mládeže a splnila tu svoju úlohu.

Asistent

Spoločenský večierok dobrodincov.

Z príležitosti 60-výročia smrti sv. Jána Don Bosca a na deň sv. Františka Salézskeho 29. januára pozvali sme našich ctených dobrodincov na výročnú schôdzku saleziánskych spolupracovníkov, pri ktorej bol aj čajový večierok.

Preslov o význame Don Boscovho diela na periférii mal Msgr. Augustín Raška. Potom odznelo niekoľko ďalších prívetov. Účinkovali oratórianski speváci, hudobníci a divadelní ochotníci.

Celý výnos večierka sa venoval na chudobné deti a na stavbu kostola.

Šľachetným dobrodincom za štedrú podporu srdečná vďaka.

Stravovacia a ošacovacia akcia na Kopánke.

Ďalší dobrodinci:

Floriš Alexander, Biliková Margita, Hrkel Karol a Mária, Miko Jozef 40 párov topánok; Roľnícke družstvo 300 kg. fazule; 6 párov baganči; Firma Magura; Firma Sbor; pani Nádašiová; Jozef Kumičík; Cyril Mazúr; pani Chynoránska, Seredská cesta; Žiaci št. ľudovej školy pod vežou; Zachar Štefan; Horváth Peter, obchodník; Hradecký Pavol; Kubala Vladimír; Prokoš Filip; Kollár Štefan, Paulínska ulica; Hanus Viliam, žiak; Lehotová Františka; Varga Géza a Jolana; Kozma Margita; Konečný Jozef, čiapky; Firma Roder, čiapky; Neitzová Jozefína; Salviány Aladár; Steinhauserová Helena; Rodina Machalova-Knížova; Krišlo Júlia.

Títo dobrodinci prispeli na vianočnú nadielku a stravovaciu akciu pre chudobné dietky na Kopánke potravinami, obuvou a oblekovými súčiastkami.

Denne sa tu stravuje do 70 chlapcov. Sestričky saleziánky v susednom dome stravujú do 50 dievčat. Od Vianoc sa rozdalo 2510 dávok záživného teplého pokrmu s chlebom. Deti sa každodenne modlia aj za dobrodincov, aby im všemohúci Pán Boh odplatil štedrosť a lásku k bližnému.

Darcom srdečne ďakujeme.

Ján Hlubík

Katolícka Jednota žien na Kopánke.

POVOLÁVAME VŠETKY ČLENKY NA ROČNÉ VALNÉ SHROMAŽDENIE, ktoré bude dňa 29-ho februára 1948 popoludní o 3. hod. v divadelnej miestnosti Saleziánskeho oratória. Na programe sú referáty výborníčok a dôverníčok z činnosti celého roku. Na shromaždenie sme pozvali aj osvieteného pána Dr. Ambróza Lazíka, apoštolského administrátora a vedúce činovníčky z Ústredia.

Tajomníčka.

POĎAKOVANIE.

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého syna Jána Podmaku, a ktorí kvetmi alebo akýmkoľvek iným spôsobom zmiernili náš žiaľ, touto cestou vyslovujeme srdečné vďaky.

Smútiaca rodina.

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazík. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čís. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čís. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR ... ty č. 72.634-I/1-1945.